

8815 [Πόλι]ον Μέμμιον | Ποπλίου υἱὸν Ῥῆγλον¹ | ἕπατον²,
πρεσβευτήν Σε[βαστῶν ἀντιστρατήγον, | ἱερέα ἐν τρισὶ συστήμασι³ |
ἱερωσυνῶν⁴, ἀνθύπατον | Ἀσίας, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ.

Delphis (Perdrizet bull. de corresp. hellén. 20, 1896 p. 710). — 1) Cf. Prosopogr. imp. Rom. II p. 364 n. 342, ubi habes enumeratos alios eiusdem viri titulos Graecos. Latinum dedi supra N. 962. — 2) Consul fuit susfectus a. 51 p. Chr. — 3) Hoc vocabulo de collegiis sacerdotum utitur iam Polyb. 21, 15, 11. — 4) ἱερωσ- editum est. Sacerdotium triplex pauci, sed tamen nonnulli, privati habuerunt, ut is qui tertio post hunc anno (p. Chr. 53) fuit consul Ser. Sulpicius Galba (Suet. Galb. 8); cf. item supra N. 925.

8816 [Γάι]ον Αἰκίνιον Μουκιανὸν¹ πρεσβευτήν [Νέρονος]² | Κλαυ-
δίου Καίσαρος Σεβαστο[ῦ] | Γερμανικοῦ ἀντιστρατήγον (sic)³ | Ἐρ-
μαιος Σιλλέου, φύσει | δὲ Διογένης, τὸν ἑαυτοῦ | εὐεργέτην.

Oenoandis Lyciae (Holleaux et Paris bull. de corresp. hellén. 1886 p. 218). Cognat Inscr. Gr.-Rom. III 486, Dittenberger Orient. inscr. n. 558. — 1) Homo notissimus ex Taciti historiis et Plinii historia naturali. Cf. Prosopogr. imp. Rom. II p. 280 n. 147. — 2) Nomen erasum. — 3) Lyciae legatum eum fuisse tradit etiam Plinius h. n. 12, 9.

8817 ἡ πόλις [ε]τείμησεν | [Λούκι]ον Σερονήγιον [Αουκλον υἱὸν |
Αιμ]ιλίε Κοροῦτον¹ δέ[καδρον | ἐπ]ί τῶν κληρονομικῶν δικα[σθητων]², |
ταμίαν δῆμου Ῥωμαίων ἑπα[ρχείας] | Κύπρου, ἀγορανόμον, στρατη-
γ[όν], πρεσβευτήν καὶ ἀντιστρατήγο[ν] | Μάρκῳ Ἀπώνιῳ Σατουρ-
νεῖῳ³ Ἀσί[ας] | ἑπαρχείας, τὸν ἑαυτοῦ εὐεργέτην.

Prope Aconiam Phrygiae (Ramsay American journal of archaeology 1885 p. 146, cities and bishoprics of Phrygia 1 p. 647). Dittenberger Orient. inscr. n. 482. — 1) Eiusdem viri alii tituli Aconiensis, cf. Prosopogr. imp. Rom. III p. 224 n. 4. — 2) Sic recte expressum munus decemviri stlitibus iudicandis, cf. Momms. Staatsr. II³ p. 608; aliter infra N. 8829. 8831. 8835, cf. 8834 not. 4. Magie de Romanor. vocab. sollemnibus Gr. versis (Lips. 1905) p. 97. — 3) Cf. Tac. hist. 1, 79 cel. Consul sine dubio fuit sub Nerone. Cf. Prosopogr. imp. Rom. I p. 115 n. 755.

8818 Ποπλίῳ Βαιβίῳ Ποπλίου | υἱῷ Ὠφεντείνε Ἰταλικῷ |
ταμίᾳ Κύπρου, δημάρχῳ, | πρεσβευτῇ Γαλλίας Νάβ[ρων]ος, στρα-
τηγῷ, πρεσ[βευτῆ] λε[γεῶνος] ἰδ' Αἰδι[μης] Ἀρέ[ας] Νεικητικῆς, | [τετεμ]η-
μένῳ ἐν τῷ | [κατὰ Γερ]μανίαν πολέμῳ¹ | [ὑπὸ τοῦ Σ]εβαστοῦ στεφ[ά]ν[ου]
χορηγῶ καὶ πυργωτῷ | [καὶ σαα]λαρίῳ καὶ δόρα[σι] καθ[α]ροῖς γ' καὶ
σημ[ε]λοῖς γ'², πρεσβευτῇ αὐτοκρά[τορος] Κ[αίσαρος] Δομετιανῶ³ Σ[ε]βα-
στοῦ [Γερμανικῶ] καὶ ἀντιστρατήγῳ Αὐ[κίας] καὶ Παμφυλίας⁴, τῷ |
[εὐεργέ]τη καὶ κτίστη καὶ | [δικαιο]δότῃ ἀγῶν | [Τλω]έων ὁ δῆμος.

Tlo in Lycia (Ritterling Korrespondenzbl. d. Westd. Zeitschr. 1897 p. 61, communicavit Benndorf). Cognat inscr. Gr.-Rom. III 551. Eodem loco extat fragmentum alterius inscriptionis, eidem homini positae (Ritterling p. 62; Cognat n. 552), item fragmentum in quo idem memoratur (cf. not. 3). — 1) A. 85. — 2) Cf. Steiner die dona militaria (ann. Bonn. 114) p. 30; infra N. 8863 not. 3. — 3) Erasum sine dubio nomen Domitiani. — 4) Legatus Lyciae fuit a. 85, teste titulo eodem loco extante Cognat l. c. n. 548.